DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 2 december 2010 *

I mål C-276/09,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Förenade kungariket) genom beslut av den 8 april 2009, som inkom till domstolen den 20 juli 2009, i målet

Everything Everywhere Ltd, tidigare T-Mobile (UK) Ltd,

mot

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Lenaerts samt domarna R. Silva de Lapuerta, G. Arestis, J. Malenovský och T. von Danwitz (referent),

* Rättegångsspråk: engelska.

generaladvokat: P. Cruz Villalón,
justitiesekreterare: förste handläggaren L. Hewlett,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 30 september 2010,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Everything Everywhere Ltd, tidigare T-Mobile (UK) Ltd, genom J. Peacock, QC, och M. Angiolini, barrister,

— Förenade kungarikets regering, genom H. Walker, i egenskap av ombud, biträdd av R. Hill, barrister,

— Greklands regering, genom S. Spyropoulos, M. Germani och V. Karra, samtliga i egenskap av ombud,

— Irland, genom D. O'Hagan, i egenskap av ombud, biträdd av B. Doherty, barrister,

— Europeiska kommissionen, genom R. Lyal och M. Afonso, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 13 B d leden 1 och 3 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) (nedan kallat sjätte direktivet), i vilka föreskrivs att bland annat förhandlingar om krediter och transaktioner rörande betalningar och överföringar ska vara undantagna från skatteplikt.

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Everything Everywhere Ltd, tidigare T-Mobile (UK) Ltd (nedan kallat Everything Everywhere), och Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (nedan kallade Commissioners), avseende behandlingen i mervärdesskattehänseende av de avgifter som Everything Everywhere uttar av sina kunder när dessa väljer att betala sina månatliga räkningar med hjälp av vissa betalningssätt.

Tillämpliga bestämmelser

Unionslagstiftningen

3 Enligt artikel 2 led 1 i sjätte direktivet ska mervärdesskatt betalas för ”leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som sker mot vederlag inom landets territorium av en skattskyldig person i denna egenskap”.

4 I artikel 13 B i sjätte direktivet, vilken har rubriken ”Övriga undantag från skatteplikt”, anges följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapsbestämmelser, skall medlemsstaterna undanta följande verksamheter från skatteplikt och fastställa de villkor som krävs för att säkerställa en riktig och enkel tillämpning och förhindra eventuell skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk:

…

d) följande transaktioner:

1. Beviljande av och förhandlingar om krediter och förvaltning av krediter av den person som beviljat kredit.

…

3. Transaktioner och förhandlingar rörande spar- och transaktionskonton, betalningar, överföringar, fordringar, checkar och andra överlåtbara skuldebrev, med undantag av inkasso och factoring.

…”

Den nationella lagstiftningen

5 Det undantag som föreskrivs i artikel 13 B d leden 1 och 3 i sjätte direktivet införlivades med Förenade kungarikets lagstiftning genom punkterna 1 och 5 i femte gruppen i bilaga 9 till 1994 års mervärdesskattelag (Value Added Tax Act 1994), enligt vilka följande är undantaget från mervärdesskatteplikt:

”1. [u]tställande, överföring eller mottagande av, eller någon annan befattning med, pengar, säkerhet för pengar, oavsett slag, eller en handling eller anvisning om betalning av pengar, oavsett slag.

…

5. Tillhandahållande av förmedlingstjänster avseende transaktioner som omfattas av punkt 1, 2, 3, 4 eller 6 (oavsett om sådan transaktion slutligen kommer till stånd) av en person som intar en förmedlande ställning.”

6 I förklaringar 5–5B i femte gruppen i bilaga 9 till 1994 års mervärdesskattelag anges följande:

”5. ’Förmedlingstjänster’ i punkt 5 består i att sammanföra, med inriktning på tillhandahållande av finansiella tjänster

a) personer som efterfrågar eller kan komma att efterfråga finansiella tjänster,

b) personer som tillhandahåller finansiella tjänster

tillsammans med (vad gäller finansiella tjänster som omfattas av punkt 1, 2, 3 eller 4) förberedelsearbete för ingående av avtal avseende tillhandahållande av dessa finansiella tjänster men som inte omfattar tillhandahållande av marknadsundersökning, produktutformning, annonsering, marknadsföringstjänster eller liknande tjänster eller insamlande, kollationering och tillhandahållande av information i samband med sådan verksamhet.

5 A En person ’intar en förmedlande ställning’ enligt punkt 5 närhelst han handlar som en förmedlare eller som en av förmedlarna mellan

a. en person som tillhandahåller finansiella tjänster och

b. en person som efterfrågar eller kan komma att efterfråga finansiella tjänster.

…

5 B Med 'finansiella tjänster' i förklaringarna 5 och 5A avses genomförandet av transaktioner som omfattas av punkt 1, 2, 3, 4 eller 6."

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

7 Everything Everywhere är ett företag som är verksamt i telekommunikationsbranschen och tillhandahåller mobiltelefonitjänster. För att kunna nyttja dessa tjänster kan kunderna betala i förskott – genom att sätta in pengar på sitt kundkonto – eller vid slutet av faktureringsperioden. I det senare fallet sänder Everything Everywhere varje månad en räkning till kunderna vilka dessa kan betala på olika sätt. Kunderna har i detta fall möjlighet att välja mellan följande alternativ:

— betalning via autogiro,

— överföring via Bankers' Automated Clearing System (BACS) (ett automatiskt clearingsystem mellan banker) (nedan kallad "BACS-överföring"),

— betalning med betalkort eller kreditkort via telefon eller Internet,

— betalning till en utomstående som fungerar som betalningsombud, exempelvis i kassan på ett postkontor (Post Office),

— betalning med check skickad med posten, eller

— betalning i kassan antingen på ett kontor som hör till den bank Everything Everywhere använder, närmare bestämt HSBC Bank plc, eller i annan bank, som sedan krediteras Everything Everywheres bankkonto.

8 När kunder väljer att betala sina räkningar genom autogiro eller BACS uttar Everything Everywhere inte någon extraavgift.

9 För betalningar via autogirosystemet krävs att det finns en ”fullmakt avseende autogiro”, det vill säga en stående anvisning från kunden till dennes bank att erlägga betalning på begäran av Everything Everywhere. Med hjälp av detta kommer Everything Everywhere att för varje förfallen betalning se till att betalning sker från nämnda bank av det belopp som ska betalas. Överföringar via BACS sker varje gång på kundens initiativ då kunden ger sin bank order att överföra ett visst belopp från sitt konto till kontot tillhörande Everything Everywhere.

10 Varje betalning som görs med hjälp av något av de andra betalningssätt som anges i punkt 7 i denna dom medför att en extraavgift på 3 [brittiska] pund uttas påföljande månad. Everything Everywhere kallar denna avgift för ”separate payment handling charge” (särskild avgift för betalningshantering) (nedan kallad SPHC).

11 Således uttas SPHC av kunder som betalar med betalkort eller kreditkort genom att via telefon eller Internet sätta i gång en dataprocess som leder till att det förfallna beloppet överförs från den bank som utställt kortet till bankkontot tillhörande Everything Everywhere. Samma sak gäller när betalning görs kontant, antingen i kassan på ett

bankkontor, i kassan hos ett betalningsombud, till exempel ett postkontor, med vilket Everything Everywhere slutit ett avtal om att för dess räkning ta emot betalningar. Everything Everywhere tar även ut SPHC från kunder som betalar mobiltelefonitjänsterna med check, oavsett om det är genom att lämna in checken i kassan i valfri bank eller genom att skicka denna i ett kuvert, på vilket Everything Everywhere förtryckt adressen, till detta företags bank.

12 Bestämmelser om att SPHC uttas finns i de allmänna villkor som tillämpas av Everything Everywhere. De omnämns såväl i broschyrer med prisinformation från Everything Everywhere som på företagets webbplats. Cirka 28 procent av Everything Everywheres kunder väljer att betala på annat sätt än via ”autogiro” eller via BACS-överföringar, och måste följaktligen betala SPHC.

13 SPHC uttas inte av kunder som betalar i förväg för alla mobiltjänster som de har tillgång till med mobiltelefonen, genom att ”fylla på” sina kundkonton, och ej heller av företagskunder.

14 Everything Everywhere anser att SPHC ska anses utgöra ersättning för en betalningshanteringstjänst som utförts mot vederlag och därmed ska vara undantagen mervärdesskatt enligt artikel 13 B d i sjätte direktivet. I augusti 2005 inkom Everything Everywhere med en ansökan om att återfå 4 063 228,08 brittiska pund på grund av att företaget redovisat för stora belopp avseende utgående mervärdesskatt för perioden augusti 2003–juli 2005 avseende SPHC. Commissioners avslog denna ansökan. Everything Everywhere överklagade detta beslut till VAT and Duties Tribunal, som fastställde Commissioners beslut och fann att mervärdesskatt ska betalas för SPHC.

15 Everything Everywhere överklagade beslutet från VAT and Duties Tribunal till den hänskjutande domstolen. Enligt den hänskjutande domstolen rör målet i huvudsak frågan huruvida SPHC utgör vederlag för ett fristående tillhandahållande av telekommunikationstjänster och omfattas av något av de undantag som föreskrivs i artikel 13 B d leden 1 och 3 i sjätte direktivet.

16 Den hänskjutande domstolen har särskilt påpekat att parterna i det nationella målet har vidgått att artikel 13 B d led 3 i sjätte direktivet redan har tolkats av EG-domstolen i dom av den 5 juni 1997 i mål C-2/95, SDC (REG 1997, s. I-3017), framför allt i punkterna 53 och 66. EG-domstolen fann i denna dom att vad gäller ”transaktioner ... rörande ... överföringar” ska de tjänster som tillhandahålls ha till verkan att överföra medel och medföra rättsliga och finansiella förändringar. Parterna har dock varit oeniga avseende vad som ska förstås med dessa begrepp.

17 High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division ansåg att det var nödvändigt att tolka unionsrätten för att kunna avgöra målet och beslutade därför att vilandeförklara detsamma och ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

”1) Vad kännetecknar en tjänst som är undantagen från skatteplikt och som ’[har till verkan] att överföra medel och medfö[r] rättsliga och finansiella förändringar’? I synnerhet önskas svar på följande:

a. Är undantaget från skatteplikt tillämpligt på tjänster som annars inte skulle behöva utföras av något finansinstitut, som innebär att det i) görs en debitering av ett konto, ii) görs en motsvarande kreditering av ett annat konto eller iii) utförs en mellanliggande uppgift, mellan i och ii?

b. Är undantaget tillämpligt på tjänster som inte innefattar utförandet av uppgifter innebärande debitering av ett konto och motsvarande kreditering av ett annat konto, men som, när detta leder till en överföring av medel, i efterhand kan anses ha varit orsaken till denna överföring?

2) Omfattar undantaget för ’transaktioner rörande betalningar [eller] överföringar’ i artikel 13 B d led 3 i sjätte direktivet en tjänst avseende mottagande och hantering av betalningar med kreditkort och betalkort på det sätt som utförs av den skattskyldige i förevarande mål? Särskilt önskas få klarhet i huruvida, när den skattskyldiges översändande av betalningsfilerna i slutet av dagen har till verkan att kundens konto automatiskt debiteras och den skattskyldiges konto krediteras, dessa tjänster omfattas av undantaget i artikel 13 B d led 3 [i sjätte direktivet]?

3) Beror svaret på fråga 2 på, om den skattskyldige själv erhåller godkännandekoderna för det fortsatta översändandet eller erhåller dem genom förmedling av sin anslutningsbank?

4) Omfattar undantaget för ’förhandlingar om krediter’ i artikel 13 B d led 1 i sjätte direktivet sådana tjänster som den skattskyldige erbjuder i förevarande mål, avseende betalningar med kreditkort vilka leder till att kundens kreditkortskonto debiteras med ytterligare kreditbelopp?

5) Omfattar undantaget för ’transaktioner rörande betalningar [eller] överföringar’ sådana tjänster, avseende godtagande och hantering av betalningar som gjorts via betalningsombud, som dem som i detta fall erbjuds av den skattskyldige genom posten eller PayPoint?

6) Omfattar undantaget för ’transaktioner rörande betalningar [eller] överföringar’ tjänster avseende mottagande och hantering av betalningar med check som skickats till den skattskyldige eller hans ombud, vilka betalningar måste hanteras av den skattskyldige och dennes bank?

7) Omfattar undantaget för ’transaktioner rörande betalningar [eller] överföringar’ sådana tjänster som erbjuds av den skattskyldige i förevarande mål, ,avseende mottagande och hantering av betalningar som gjorts i kassan på en bank för kreditering, genom banksystemet, av den skattskyldiges bankkonto?

8) Vilka särskilda faktorer ska beaktas vid avgörandet av huruvida en avgift (som avgiften för betalningshantering i förevarande mål) som tas ut av en skattskyldig av dennes kunder, beroende på kundens val av visst betalningssätt vid betalning till den skattskyldige, och som anges särskilt i avtalshandlingen och särskilt specificeras i kundfakturorna, är ett fristående tillhandhållande när det gäller mervärdesskatt?”

Prövning av tolkningsfrågorna

18 Den nationella domstolen har ställt sina frågor för att få klarhet i, dels huruvida SPHC utgör vederlag för ett tillhandahållande av tjänster från Everything Everywhere till sina kunder, vilket omfattas av undantaget i artikel 13 B d led 1 i sjätte direktivet (fjärde frågan) eller i nämnda artikel 13 B d led 3 (första till tredje frågan och femte till sjunde frågan), dels huruvida nämnda tillhandahållande är fristående från tillhandahållandet av mobiltelefonitjänster (åttonde frågan).

19 Om det inte föreligger ett tillhandahållande av tjänster som är fristående från tillhandahållandet av mobiltelefonitjänster, ska SPHC i skattehänseende bedömas på samma sätt som de belopp som avser de senare tjänsterna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 februari 1999 i mål C-349/96, CPP, REG 1999, s. I-973, punkt 32, och av den 21 juni 2007 i mål C-453/05, Ludwig, REG 2007, s. I-5083, punkt 20). Av detta skäl ska den åttonde frågan prövas först.

Den åttonde frågan

20 Den nationella domstolen har ställt den åttonde frågan för att få klarhet i huruvida de extraavgifter som en tillhandahållare av mobiltelefonitjänster tar ut av sina kunder när dessa använder vissa betalningssätt, i mervärdesskattehänseende, och särskilt vad gäller de undantag som föreskrivs i sjätte direktivet, utgör vederlag för betalningshanteringstjänster som detta företag tillhandahåller sina kunder och huruvida detta tillhandahållande ska anses fristående från tillhandahållandet av telekommunikationstjänsterna.

21 Det följer av artikel 2 i sjätte direktivet att varje tillhandahållande i regel ska anses som fristående och självständigt (se, bland annat, domen i det ovannämnda målet CPP, punkt 29, dom av den 29 mars 2007 i mål C-111/05, Aktiebolaget NN, REG 2007, s. I-2697, punkt 22, och av den 19 november 2009 i mål C-461/08, Don Bosco Onroerend Goed, REG 2009, s. I-11079, punkt 35).

22 Emellertid får en transaktion, som i ekonomiskt hänseende utgörs av ett enda tillhandahållande, inte delas upp på ett konstlat sätt, vilket annars skulle kunna undergräva mervärdesskattesystemets funktion (se, bland annat, domarna i de ovannämnda målen CPP, punkt 29, och Aktiebolaget NN, punkt 22, och dom av den 22 oktober 2009 i mål C-242/08, Swiss Re Germany Holding, REG 2009, s. I-10099, punkt 51).

23 Under vissa omständigheter ska vidare flera formellt sett fristående tillhandahållanden, som skulle kunna utföras separat och som därmed var för sig skulle vara skattepliktiga eller undantagna från skatteplikt, anses utgöra en enda transaktion när de inte är självständiga (se dom av den 21 februari 2008 i mål C-425/06, Part Service, REG 2008, s. I-897, punkt 51, av den 11 juni 2009 i mål C-572/07, RLRE Tellmer Property, REG 2009, s. I-4983, punkt 18, och domen i det ovannämnda målet Don Bosco Onroerend Goed, punkt 36).

24 Detta är bland annat fallet när det kan konstateras att en eller flera tjänster utgör den huvudsakliga tjänsten och att den eller de andra tjänsterna ska betraktas som en eller flera underordnade tjänster som skattemässigt ska behandlas på samma sätt som den huvudsakliga tjänsten (se, bland annat, domen i det ovannämnda målet CPP, punkt 30, dom av den 15 maj 2001 i mål C-34/99, Primback, REG 2001, s. I-3833, punkt 45, och domen i det ovannämnda målet RLRE Tellmer Property, punkt 18, samt beslut av den 14 maj 2008 i de förenade målen C-231/07 och C-232/07, Tiercé Ladbroke och Derby, punkt 21).

25 En tjänst ska särskilt betraktas som underordnad en huvudsaklig tjänst när kunderna inte efterfrågar den i sig, utan tjänsten för dem endast är ett medel att på bästa sätt åtnjuta den huvudsakliga tjänst som företaget tillhandahåller (se, bland annat, domarna i de ovannämnda målen CPP, punkt 30, Primback, punkt 45, och RLRE Tellmer Property, punkt 18, samt beslutet i de ovannämnda förenade målen Tiercé Ladbroke och Derby, punkt 21).

26 För att avgöra huruvida den skattskyldige tillhandahåller kunden, som antas vara en genomsnittskonsument, flera fristående huvudsakliga tjänster eller en enda tjänst, ska det undersökas vilka delar som är kännetecknande för transaktionen i fråga samt beaktas alla de omständigheter som kännetecknar denna transaktion (se, för ett liknande resonemang, domarna i de ovannämnda målen CPP, punkterna 28 och 29, Aktiebolaget NN, punkterna 21 och 22, och Ludwig, punkt 17, samt beslutet i de ovannämnda förenade målen Tiercé Ladbroke och Derby, punkterna 19 och 20).

27 Vad gäller tvisten vid den nationella domstolen kan det konstateras att den huvudsakliga tjänst som ett företag som Everything Everywhere tillhandahåller sina kunder är tjänsten mobiltelefoni. De åtgärder som detta företag utför i samband med faktureringen för denna tjänst, bland annat åtgärder för att erbjuda kunderna möjligheten att betala sina räkningar inte bara via ”autogiro” eller genom BACS-överföring, utan även via kreditkort, med check eller kontant, är något som dessa kunder inte efterfrågar i sig. Det påstådda tillhandahållandet av dessa tjänster, vilka nämnda kunder inte kan åtnjuta oberoende av användningen av mobiltelefonitjänsten, har ur dessa kunders synvinkel inte något självständigt värde utöver värdet av mobiltelefonitjänsten. Denna tjänst ger endast kunderna möjlighet att betala mobiltelefonräkningarna på det sätt de tycker är mest praktiskt och möjliggör i övrigt för företaget att öka försäljningen av den tjänst som det huvudsakligen tillhandahåller (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Primback, punkt 47).

28 Det finns vidare ett inneboende samband mellan mottagandet av en betalning – och hanteringen av denna – och varje tillhandahållande av tjänster mot vederlag. Det ligger i ett sådant tillhandahållandes natur att den som tillhandahåller tjänster vill ha betalt och vidtar de åtgärder som krävs för att kunden rent faktiskt ska kunna betala vederlaget för den tillhandahållna tjänsten. I princip innebär alla sätt att betala för tillhandahållandet av en tjänst att företaget vidtar vissa åtgärder för att hantera betalningen, även om dessa åtgärders omfattning kan variera från ett betalningssätt till ett annat. Enligt den beskrivning av olika betalningssätt som finns i beslutet om hänskjutande kräver även betalning via autogiro en åtgärd från betalningsmottagaren för att betalningen verkligen ska genomföras. Denna åtgärd består i att betalningsmottagaren använder en fullmakt och begär att den aktuella kundens bank ska överföra det förfallna beloppet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 oktober 2010 i mål C-175/09, AXA UK, REU 2010, s. I-10701, punkterna 9, 10 och 33).

29 Den omständigheten, som det hänvisats till i den åttonde frågan, att ett uttryckligt pris för den påstådda finansiella tjänsten anges i avtalet, och även separat i de räkningar

som sänds ut till kunderna, är inte i sig avgörande. Enligt domstolens praxis är nämligen den omständigheten att ett enda pris angetts i räkningen eller att separata priser angetts i avtalet inte i sig av avgörande betydelse för att avgöra huruvida det ska anses ha förelegat två, eller flera, fristående och självständiga transaktioner eller en enda ekonomisk transaktion (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet CPP, punkt 31, och av den 27 oktober 2005 i mål C-41/04, Levob Verzekeringen och OV Bank, REG 2005, s. I-9433, punkt 25).

30 De av Everything Everywheres kunder som betalar sina mobiltelefonräkningar med hjälp av de betalningssätt som medför att SPHC uttas har således inte för avsikt att köpa två självständiga tjänster, närmare bestämt en mobiltelefonitjänst och en betalningshanteringstjänst. Ur kundens synvinkel ska de betalningshanteringstjänster som telekommunikationsföretaget påstås tillhandahålla sina kunder när dessa kunder betalar för företagets mobiltelefonitjänster med hjälp av vissa betalningssätt, under sådana omständigheter som dem som är för handen i det nationella målet, i mervärdesskattehänseende anses som underordnade det huvudsakliga tillhandahållandet av telekommunikationstjänster (se, analogt, dom av den 22 oktober 1998 i de förenade målen C-308/96 och C-94/97, Madgett och Baldwin, REG 1998, s. I-6229, punkterna 24 och 25).

31 Denna slutsats påverkas inte av principen om skatteneutralitet, vilken ligger till grund för det gemensamma systemet för mervärdesskatt och som utgör hinder för att jämförbara och således konkurrerande varor eller tjänster behandlas olika i mervärdesskattehänseende (se, bland annat, dom av den 6 maj 2010 i mål C-94/09, kommissionen mot Frankrike, REU 2010, s. I-4261, punkt 40, och av den 10 juni 2010 i mål C-58/09, Leo-Libera, REU 2010, s. I-5189, punkt 34). Skälet till detta är att Everything Everywhere befinner sig i en helt annorlunda situation än en näringsidkare som tillhandahåller kunder finansiella tjänster som huvudsaklig tjänst.

32 Mot denna bakgrund ska den åttonde frågan besvaras enligt följande: De extraavgifter som en tillhandahållare av telekommunikationstjänster tar ut av sina kunder när dessa inte betalar nämnda tjänster via autogiro eller BACS-överföringar utan via kreditkort, betalkort eller check, eller kontant i kassan i en bank eller i kassan hos ett av tillhandahållarens betalningsombud, utgör i mervärdesskattehänseende inte vederlag för ett tillhandahållande av tjänster som är fristående och självständigt i förhållande till det huvudsakliga tillhandahållandet, vilket består i tillhandahållande av telekommunikationstjänster.

Den första till sjunde frågan

33 Mot bakgrund av svaret på den åttonde frågan saknas skäl att besvara den första till den sjunde frågan.

Rättegångskostnader

34 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

De extraavgifter som en tillhandahållare av telekommunikationstjänster tar ut av sina kunder när dessa inte betalar nämnda tjänster via autogiro eller överföringar via Bankers' Automated Clearing System, utan via kreditkort, betalkort eller check, eller kontant i kassan i en bank eller i kassan hos ett av tillhandahållarens betalningsombud, utgör i mervärdesskattehänseende inte vederlag för ett tillhandahållande av tjänster som är fristående och självständigt i förhållande till det huvudsakliga tillhandahållandet, vilket består i tillhandahållande av telekommunikationstjänster.

Underskrifter